

40

P. lat. rec.

747

W

4° P. lat. rec. 747

W

416 333 574 800 17

4° P. lat. rec. 747

40 P. lat. rec. 747
IIII.
**PIAE PRECA-
TIONES ELEGIACO
REDDITAE CARMINE**

A
**IOHANNE GIGANTE IV-
niore, Poetarum famulo.**

Adiecta est Allegoria de D. Christofero ab eodem
autore, Versibus Heroicis exposita, & integerri-
mo Viro Domino Casparo Gobelio, Ge-
danensium spectatissimo Cui, Domi-
no suo percharo dedicata.

Si non esse cupis nimis, sis Zoile nimis

Qui stat, perpetuo uideat ne concidat unquam
Aut si forte cadat, studeat quo surgere possit,
Surgens, in Christum sit gratus tempore quouis.

Non seculis est, forte in medijs cecidisse pla
— Et seculis, in medijs surgere nolle in

I.
P R E C A T I O
T E M P O R E P E S T I S

AD CHRISTVM; LO.

co remedij habenda,

Christe salus uiuis, morientibus unica uita,
Spes desperatis sola relicta malis.

Qui tuus est, uerbumq; tuum cum nomine seruat,

Respice perpeßum tristia fata gregem.

Promissi q; tui memor has admittite querelas,

Tecq; datas audi precipiente preces.

Dum uitium cœli uitales tollit auras,

Et terras atra pestilitate premit.

En truncata dolet caris Ecclesia membris,

Et multis hominum millibus orba gemit.

Latifero grassans quos impetit ulcere morbus,

Et necat inuicta mori properata lue.

Cum stulto sapiens moritur, cum paupere diues

Cum rudibus docti, cum seniore puer.

Præcipiti dulces rapiuntur morte parentes,

Pignora sollicitus luget adempta Pater.

Orba uiro uiduum plangit matrona cubile,

Sæpe uni tumulto nuptaq; uirq; datur.

A z Extinctum

Extinctum propere suspirat amicus amicum,
Cognati desce funera quisq; sui.
Indigenis urbes priuantur, & arua colonis,
Nudantur doctis templa Scholæq; uiris.
Tacta uenenatæ spissa caligine nubis,
Tabida membra uelut putrida poma cadunt,
Nulla quies mortis, cumulatur funere funus,
Iam tumulis etiam deficit ipse locus.
Heu miserranda patent oculis spectacula nostris,
Omnia ui diræ depopulante huius,
Triste genus pænæ, sed nostro crimine dignum,
Nos digni damnis his grauiora pati.
Non faciunt nobis delphica tela dolorem,
Non pestem nobis diuus Apollo dedit
Sed tuus ille furor, uariorum clade malorum,
Afflixit stupidi qui pharaonis humum;
Angelus ille tuus Iesæi criminis ultor,
Pestifero nostrum nunc petit ense caput.
Nam reuocante Deo uitiorum à turpibus ausis,
Cur rident monitus pectora stulta sacros?
Cur toties uires irati experta Tonantis
Vita, Dei iussus spernit iniqua minas?
Hæc sunt militiæ numeranda stipendia nostræ,
Vt totas turbas dira uenena necent,
Nec ratio est remedi, stupet et timet ipse Machaon,
Sucumbit tantis & medicina malis.

Quis

Quis sibi longævam possit promittere vitam,
Dicere quis possit, cras quoq; sole fruatur?
O cæcas hominum per aperta pericula mentes,
O magis indomitis aspera corda feris:
Quæ non mollescunt tam tristi tempore fracta,
Nec semel irriguis ingemere genis,
Nam quotus est hominū, mala quem præsentia tægant,
Pænitet scelerum, terreat ira Dei?
Ad mandata Dei surda sumus aure, placetq;
Pro virtute nefas, pro pietate scelus.
Æterni cultu neglecto, & numinis ara:
Vna voluptatum est, altera cura lucri.
Mens humana nimis vitæ fugientis auara,
Nec cælum curat, nec Stygis antra timet.
Ergo quid incusas fremebundo numina corde,
Atq; malum cumulas improba turba malo?
Non iniusta feri patimur tormenta Tyranni,
Tristia qui læta funera fronte uidet:
Sed nos mansueti castigat uirga parentis,
Qui capit inuita rara flagella manu.
Maluit hac cædi uirga Iessæius heros,
Quam meritis pœnas ense famæ dare.
At tu qui proprii semper tibi criminis autor,
Et faber ærumnæ semper es ipse tuæ:
Desine non sanis numen culpæ querelis,
Incipe turpis homo propria facta queri.

Sætor ipse tibi diuinam contrahis iram,
Tu reus es, fontem te tua culpa premit
Hæc tibi sponte ferox accersis bella, famemq;
Et pestem, latos quæ modo uastat agros.
Sic quos lenta Dei nunquam patientia fleclit,
Vlti nefas animos perdomat ira feros.
Sed tu cui proprium est miserescere Christe reorum,
Exitium quorum corde dolente uides:
Da ueniam turbæq; tuæ placabilis adsis,
Quæ supplex aras uoluitur ante tuas,
Errores confessâ suos, & crimina uitæ
Detestata, graui mœsta dolore pauet.
Quem bonitate tuâ solatur, & æthera spectans,
At te suspirat te gemebunda uocat.
Ergo ne præbebis surdam clamantibus aurem,
Et nostras rapient uentus & aura preces?
An nunquam, quamuis iusta, reuocabit ab ira
Se Deus, & nobis poena perennis erit?
Non ita: non talem nobis oracula monstrant
Certa Deum, miseros qui sine fine premat.
Sed qui se facilem delicta fatentibus offert,
Veridica & homini uoce professis uitæ:
En ego, quem penes est uitæq; nec cūsque potestas,
Viuo Deus, uester Rexq; bonusq; pater:
Nolo mori fontem, lapsum succumbere nolo,
Nec peraget partes ultio nostra suas;

Dum

Dum modo deposita resipiscat labe, fideq;
Me peccator homo quærat, & oret opem.
Sic duce me uiuet, mundi crudelis & orci,
Victor, & in quouis turbine saluus erit.
Ergo animum iam uince tuum, miserere rogantum,
Promissam ser opem, nostraq; damna leua,
Letiferos tandem condat tuus angelus enses,
Hisq; petat regno colla inimica tuo,
Redde salutare auras, nec noxia pestis
Diuellat coctus omnia membra tui.
Viuorum Deus es, te uiui carmine laudant:
Non memorat laudes mortua turba tuas.
Christe tibi uiuant aliqui, & tua nomina dicant:
Tu caput es nostrum, nos tua membra sumus
Te uox in dubijs implorat nostra periclis,
Expertiq; tuam te celebramus opem.
Ficta profanatae fugiunt ad numina gentes,
Supplicat ignoto barbara turba Iouis
Exquisita alius quærit medicamina morbis,
Et plus humanæ, quam tibi, fudit opi:
Circæos alius cantus amplexus & herbas,
Nititur ægra mago membra leuare dolo:
At nos, qui numen, nisi te, non nouimus ullum,
Et sine te nullum Christe salutis iter;
Per tot acerba tuam discrimina quærimus aram,
Ara nil scimus tutius esse tua.

Immutata

Immutata tenet nostram sententia mentem,
Omnia quæ patimur, te statuente pati.
Tu nos, ceu sobolem pietas materna recentem,
Sollicito in gremio, nocte dieq; foues.
Abiectus uili uenit passer culus asse,
Nec tamen ullus humi te renuente cadit:
Quin etiam nostro numerasti in uertice crines,
Et sine te nemo uulserit inde pilum.
Cur igitur tantus trepidantia concutit horror,
Pectora, præsentem peste minante necem?
Esto, lues ipsa teneat præcordia morte,
Imaq; pestiferum uiscera uirus edat:
Tu tamen indomiti uires inhibere ueneni,
Tu potes inuictis esse medela malis,
Fidimus ergo tibi, tibi nos addicimus uni,
Seu nos Christe uelis uiuere, siue mori,
Vt uerius fragili si uis nos carne morari,
Sumus ut in laudes turba ministra tuas.
Corporibus uires addes, animisq; vigorem,
Vt corpus sanum mens quoq; sana regat:
Sin animam hinc migrare iubes, fac mentibus æquis
Reddamus matri debile corpus humo.
Hoc saltem, hoc præsta, ne summa mortis in hora
A te deficiant corda pauore necis.
Neue fides cedat Stygio oppugnata Tyranno,
Omnia spes firmo uincat amore tui.

*Ac licet externos tenebris mors condat ocellos,
Lumina suspiciant interiora Deum:
Et cum nigra dies linguæ quoq; dempserit usum,
Mens tamen hæc intra se meditata sonet:
Hanc animam tibi fide Deus, tua munera reddo,
Quæ uerum credit te uenerata Deum.
Quæ nunc fisa tibi se se commendat, & orat,
Ut repetat patriam, prodiit unde, suam.
Innumeros pro me tolerasti Christe labores,
Natus homo, passus flagra, nec iq; datus:
Fac tandem miser exul ego per inhospita mundi,
Hospitæ subeam tecta beata tui.*

II.

**PRECATIO PRO
FELICI VITAE EXITV.**

Christe Deifoboles, æterni patris imago,
Edite de pura uirgine uerus homo,
In cruce qui pro me mulctatus morte cruenta
Es miserè, unde mihi uita salusq; patet:
Iam per acerba tui rogo te discrimina lethi,
Ut mihi sis facilis maxime Christe reo.
Hoc saltem, hoc præsta, ne summa mortis in hora
A te deficiam corde pauore necis,
Neue fides cedat stygio o ppugnata Tyranno,
Omnia spes firmo uincat amore tui.

B

Ac

Ac licet externos tenebris mors condat ocellos,
Lumina sufficiant interiora Deum:
Et cum nigra dies lingue quoq; demserit usum,
Mensq; vigore carens destituetur ope,
Christe ueni, fragiles posituro corporis artus,
Halitu in extremo mie leuamen ades.
Non metum longe mortali in Valle moreris.
Perstringas rigida dera flagella necis
Effice dura tue meditando uulnera mortis
Auferar. & flagrem raptus amore pio.
In primis procul hinc à me confunde Draconem,
Ne queat ex ulla parte nocere mihi.
Sacrato præsens semper sis Flamine: donec
Corpore neglecto, mens super astra uolet
Inq; tuus fugientem animam placabilis ulnis
Excipe, nec gremio/Christe repelle tuo.
Sentiat in tenui requiem tellure cadauer,
Extremus mundi fulgeat usq; dies.
Post facias rursus feruens caro nostra resurgat
Quam rogo defendas Iudicis ante thronum,
Vulnera curando sana, medicando uenenum
Aufer, ut æterna rite salute fruam.
Te non exagitent uitæ mea crimina, grâti
Sis patrij in tempus nominis omne memor,
Pollicitus ueluti diuina uoce fuisti
In qua perpetuo spes mea fixa manet.

Dixisti

**PRECATIO PRO SA-
LUTE ET INCOLVMITATE**
integerrimi Viri Domini Casparis Gōbelij ciuis
Gedanensis spectatissimi, Domini sui per-
petua obseruantia colendi.

A Linc parens hominum, cui rerum summa potestas
Qui nostri curam nocte dieq; geris.
Respice me miserum tibi qui seruire paratus
Tempore sum quouis, te mea lingua canit
Nam licet hic famulus Musarum dicar, & illis
Gratificer multum: sum tamen ipse tuus.
Me tibi submitto, quoniam Dominus dominorum
Tu solus: seruis munera fersq; pijs.
Ergo mihi facilem te præbe, tempore tristi
Suscipe non rigida supplicis aure preces
Effice, grassatur dum feruens pestis ubiq;
Incolumis maneam maxime Christe tibi, (RVM
Nec tam me famulum nunc quam Dominū CASPA-
GOBELIVM, ualida nunc tueare manu.
Scilicet hic fido succurrit corde Ministris,
Et sacra defendit pectore uerba pio,
Adiuuat Aonidum, quas uulcus negligit artes
Sanctaq; Castalij numina fontis amat.
Pauperibus

Pauperibus magnos sumptus largitur alumnis
Muneris officium quod putat esse sui.
Omnibus his laudes meruit, famamq; perennem,
Nomen & illius secla futura canent.
Nam refluens citius mutauerit I stula cursum,
Ac uirtutis erit sana sepulta suae.
Quare Chrisme uelis longos ut uiuat in annos,
Cumq; sua felix CONIVGE semper agat
Quod si largitus fueris Deus optime, posthac,
Ipse tibi uiua carmina uoce canam.

B

PRE.

PRECATIO AD IV.
STICIAE SOLEM PRO
conseruatione piorum.

Χ' ὡς εἰς ἀπ' ἑσθ' ἰς περιγέα πέρατα κόσμῳ
Φωτίσαι λαμπρὸν ἡλίου φανή:
Ὡς σὺ φοῖβε δικαιοσύνης φιλότιμ' κυβερνα
Ναίτερας ἁγίης φωτὶ πνέουσα φρένας
Οὐδέ ποτ' εἰν ἁμαρτῶν μαυρῶν φρεσὶ πάσκει
Σὺ δ' ἀκμοσώων, ἰδμοσώων τε πατρός.
ἐν σώων τε τῆς διδασχῆς ἅμα χρίσε φύλαξον,
ἐμμανὲλ τε λειψαῖν πάρεσθι τῶν.

VERSIO LATINA.

*Hic ueluti lucis radios sol spargit in orbem,
Tu sol iusticiæ nos rege luce tua.
Et non extingui patiare in pectore nostro,
Noticiamq; tui noticiamq; patris
Hospiciumq; tuæ doctrinæ protege Christus,
Emanuclq; tuo semper adesto gregi.*

αἰὼν γὰρ πολλοὶ νηλὲς πῆχοι ἡμᾶτα πάντε
 ἐπὶ πᾶσι, πότε κέν τις ἀπνέυσαι πένοιο,
 ἄλλὰ χεὶ τὸν μὲν καταδάπτει ὅσκι θεύησι
 Νηλεὰ θυμὸν ἔχοντας, ἐὼς ἡματι δακρύσας.

*Nuncce nimis multos atq; omni luce, cadentes
 Cernimus: ut nemo possit mærore uacare
 Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos
 Firmo animo, & luctum lachrymis finire diurnis*

ALLEGORIA DE D. CHRISTOFE.

R.O, VERSIBVS HE-
roicis expolita.

Quid pia Christoferi sub imagine fabula signet,
Curue sacra passim depinxerit æde uetustas
Ingentem Cyclopa, canam: tu carminis autor
Pro Phoebo melior, meditandi suggere uires
Christe, tuus labor hic, tu duxq; comesq; laboris
Si fueris, nullo mea cymba errore trahetur.

Christoferus cum mole ingens, & pectora firmus,
Omnibus anteiret, quos tum spaciosus habebat
Orbis, & ire duci, quo nemo potentior alter,
Ergo comes ualet, primum sua nomina regi
Cfficiumq; dedit, quo non felicior orbis
Tum sortitus opes, mortalia sceptrata tenebat,
Is dum forte crucem in fronte atq; in pectore pingit,
Quando canebatur plutonis carmine nomen:
Christoferus causam rogitat, dedit ille roganti
Responsum: Accipio pauidanti in corde timorem,
Ne dis infernis se protinus efflerat undis
Insestetq; domum, & non una clade fatiget.
Christoferus contra: Regnis meliora tenebit
Forsitan ille tuus, quia toto corpore palles.

C

Incursumq;

*Incursumq; times. Ergo mea militet illi
Dextera, tuq; ualde, me regum maximus aula
Accipiat, qua prima datur modo adire facultas.
Nec mora carpit iter nigri plutonis ad aedes,
Inscius illius fraudum: metus omnis ab illo
It procul, Aeolijs diffundere traditus Euris.
Dumq; pede & cupidis figit uestigia plantis,
Dis quæsitus adest gemmis ornatus & auro,
Et caput illustri fuscum diademate cinctus,
Sicq; ait: Vnde uiam carpis, quo tendere pergis,
Cui pares Domino? Dominumq; ducemq; requiro,
Chrisloferus reddit, certoq; interritus ære
Tartareo se se Diti obligat, inde recuruo
Calle uiam repetunt, falsiq; habitacula Ditis,
Iamq; iter emensi fuerant breue, tristis in ipsa
Pandit imago uia dextram læuamq; cruentas,
Stant clauis fixiq; pedes, & uulnere nudum
Pectus hiat, mislæ manant cum sanguine lymphæ
Dux malus ille uiam linquit, perq; inuia reptat,
Hacq; sequi comitem iubet: hic, cur de uia quærat,
Inquit, cum ueteri liceat procedere calle.
Ille gemens imo ducit suspiria corde,
Et ueteris belli memor hæc in uerba profatur:
Heu iuuenum longe confidentissime nescis,
Cuius imago uias seruet, discrimina regno
Quæ dederitue meo, quot fontes uictor ab orco*

Intules

Intulerit quondam cœlestibus impiger oris?
Et nunc ista dolent, nec qua uictoris imago
Constitit, ire uiam soleo, sic usq; recurrit
In mentem illius nobis iniuria pugnae.

Ergo heros inquit, nec tu formidinis expers
Regna tenes, aliudq; tuo se fortius orco
Iaculat imperium, teq; in tua castra repeilit?
I procul hinc, illi miles fortissimus ibo,
Illius incastris nullos tolerare labores,
Nec uitæ præscus discrimen adire pigebit.
Ille per ingentes terræ ad sua tartara hiatus
Deuolat igniuomus, lateq; per aera tetrum
Squalidus horrendo sonitu diffundit odorem.

Nec procul hinc curuo spumabat littore Nereus
Et mare collectis, cumulabat fluctibus undas,
Rupe. casam celsa quernis pendere columnis
Christoferus sultam uidet, huic se se ocius infert,
Ascensu scopulum superans, dein ostiaq; ipsa,
Et musco obsessas pulsat procerior ades.
Ecce senex uultu uenerandus & ore disertus
Procedit, causamq; uitæ perdiscere gestit
Hospitis insoliti, tum quæ data copia uictus
Cum baccis profert uulsas radicibus herbas,
Vtq; boni officium lapidosa exceptus eremo
Consulat hortatur, Nihil his opus optime uerbis
Ille senex inquit: potius quæ semita ducat.

C

z

Ad regem

Ad Regem offendis, quo non præstantior alter,
 Maiestate sedet, uasti qua machina mundi.
 Quadrifido pulchram sustentat cardine molem.
 Talem animus dominum, & talem sibi querere regem
 Constituit, requiesq; meo sit nulla labori,
 Nulla uicæ obsistat nobis iniuria, nulla
 Temporis, inueniam donec quem sæpe petiui.
 Hæret in aspectu senior, tacitisq; pererrat
 Luminibus molemq; uiri, uocemque loquentis
 Ponderat, & dictis mox talibus ora resoluit:

Est Deus omnipotens rex regum maximus, ille
 Sis famulus, lætaq; ducem hunc pietate sequaris.
 Interrit & facili terrena potentia casu
 Vertitur, in nihilumq; breui delapsa recedit:
 At Deus æternum toti dominatur Olympo,
 Angelicasq; regit forti ditione pbalanges.
 Nec minus & pelagus spaciosaq; climata terræ
 Concutit imperio, regnisq; hunc exiit, illi
 Sceptra suo arbitrio tribuens ac regis honores.
 Nunc cur ergo Dei miles gratissimus esse
 Hospes amice uelis, paucis aduerte docebo:
 Rex Deus immensa primos bonitate parentes
 Ex nihilo iustos, hilaresq; piosq; creatat.
 Fluctibus & regni concesserat omnibus horti
 Intentare manum, mediæ tantum arboris illis
 Attactum atq; omnem prius interdixerat usum,

Suppli.

Supplicium miseris subit æq; placula mortis,
Pluraq; nunc breuiter non enumeranda, minatus,
Qua data cunq; die uiolarent iussa Tonantis,
Tum malus æthereis expulsas Lucifer oris,
Inuidet humano generi camposq; beatos
Interra, cœliq; domos, quas prole replet,
Quandocunq; Deus terrena à sede uocaret,
Hæredes scribens uacui in penetralia cœli,
Ergo blandicijs primos astuq; parentes
Improbis inuadit, diuinaq; dicta proteruis
Extenuat repetita dolis, nihil atq; periculi
Edocet in pomis, medio quæ pulchrior horto
Præberet, mortem frustra pauitantibus, arbor,
Paret (ut est semper lasciuum femina nomen)
Et geminum nocua decerpit ab arbore foetum,
Cumq; uiro infelix uetitas communicat escas.
Tum Demum quam iussa Dei non sperneretutum,
Quin non uani almi fuerint oracula patris
Experti discunt, latebrasq; & deuia quærunt.
Proh dolor & lachrimis nullis explebile damnum,
Iam genus igniuomo mortale subegerat orco
Perfidus edicti interpret, scelerumq; magister,
Quem sua deiecit rutillante superbia calo.
Sed tum sancta Dei proles, Deus ipse parenti
Par in honore suo, non maior nec minor æuo,
Demonis humanum genus improbitate perire

Credidit indignum, supplexq; ante ora parentis
Concidit, & magnæ repressit fulmina dextræ,
In se deriuans iras, omnesq; reorum
Transcribens pœnas, quas iusto tempore soluit,
In cruce perpeßus miseranda funera mortis,
Nos ut ab interitu funesta cæde redemptos
In sceptris secum cœliq; reponeret arce.
Hunc tibi proponas Dominum, qui summaq; & ima
Iure pari fleclit, regnumq; perenne gubernat,
Expers principij rex, & sine fine futurus.
Huic da uota libens & Eoi thuris odores,
Huic animo linguaq; faue precibusq; pudici
Pectoris, hunc casto semper complectere amore
Sic rursum illius mitem experiere fauorem,
Militiaq; Dei socius lectissimus ibis.
Annuit & sacro Baptismatis amne lauatur,
Chrisoferiq; suo nomen pro nomine sumit,
Littoreas habitans rupes & concava saxa,
Ut qui forte ratis ductu uelisq; carerent,
Per mare portatos tuta in statione locaret.
Hoc senis auspicio studium fortissimus urget,
Sicq; Deo multis constanter militat annis,
Officiuq; negat nulli, qua luce uel hora
Adueniat, pontiq; uelit superare procellas.
Iamq; fatigatus multo sine fine labore,
Reclinat duro corpus miserabile saxo,

Saxum

Saxum aliud capiti substernens, tempora noctis
Namq; ibant mediæ, nec quem uel adesse, uel illo
Tempore uenturum sperabat: lumina somno
Dum primo dederat, bibula mox paruus arena
Ingeminat uocem puer, & clamore iacentem
Suscitât, hunc humeris surgens imponit, & undas
Impavidus nigræ ingreditur sub tempore noctis,
Euulsaq; pedum firmat uestigia pinu.
Huic senior celsa prætendens rupe lucernam,
Qua sit iter monstrat, cum noctis ab orbe tenebræ,
Eripiant lucem toto, & caligine pontum
Obscurent, nullasq; uenus uel cynthia flammæ
Per pluuias spargat celato sidere nubes.
Sed nondum medijs superauerat æquoris undas,
Cum graue languentem pondus premit, inq; profundo
Genua inflexa labant, & singultantis in auras
Spiritus excurrit, totoq; à corpore sudor
Lentus abit, riuicq; cadunt, plusq; usq; fatigant,
Non Atlanta polus: non sicelis Aethna Typhæum
Tantum unquam uasta superatos mole grauauit,
Exigui quantum pueri sub pondere nutat
Christoferus, similis si non præstantior illis.
Tum uarijs salso terretur in æquore monstris,
Incursumq; timet mortem exitiumq; minantium,
Quippe onus euincit, ne contra uiribus ire
Assuctis possit, tam grandia guttura cete

Pandunt

Pandunt, & prædam diuersa ex parte sequuntur.
Quam græue gestet onus, quam mille pericula mortem
Intentent pauido, tamen udo in littore fessus
Pondere deposito pulsa & iam nocte reſedit,
Hicq; famem ſumptis epulis potuq; fugauit,
Quæ ſecum æquoreis pera tranſuexerat undis.
Hinc pia ſacrata depinxit in æde uetustis
Ingentem ingenti luſtrandum mole gigantem
Qui Chriſtum in pueri forma trans æquora portat,
Cui ſenior ſcopulo lychnum prætendit eunti,
Qui greſſus ualida titubantes arbore firmat,
Quem uaria exterrēt monſtra interritumq; minantur
Pera tamen piſces toſtamq; impleta farinam
Geſtat, ut eſuriens ieiunia ſoluere poſſit,
Nunc igitur tacito quid pinxerit abdita ſenſu
Fabula, ſit docilis mihi ſas depromere turbæ.
Chriſtoſteri uerbi doctorem pingit imago,
Ille miniſterio, mortalibus omnibus unus
Altior ingregitur, caput inter nubila condens,
Per ipſum Oceani Chriſtum portare profundum.
Geſtit: in hunc nullus terror cadit, ille per undas,
Per ſcopulos, per ſaxa ſonat, quod regula uerbi
Diclat, & intrepidus per monſtra immania tendit,
Mollia ſecure contemnens ocia uitæ.
Hoc eſt, cur magna uideatis mole gigantem,
Nempe quod officium pauide formidinis expers

Curet

Curet, & infractio teneatur pectore Christi
Dogmata, qua ueri constantem semita ducit,
Seu mare, seu scopuli obsistant, nihil inde periculi
Imminet, est superanda omnis fortuna ferendo,
Sed uelut a puero in medijs quoq; baiulus undis
Opprimitur, uixq; ægra trahit uestigia ponto,
Peneq; succumbit moli, quam uiribus impar
Ceruici imposuit propriæ colloq; ferendam
Sic aduersari Deus & fortuna uidetur,
Et seuas in nos non raro excire procellas,
Cum Christi fortes uerbunq; fidemq; fatemur.
Tumq; labascentis recidit fiducia cordis,
Et fugit a multo spes impugnata timore.
Ast uelut ille heros uasum inter Nerea passus
Arboreo fulcit trunco, seq; erigit illo,
Dumq; iter accelerat (dictum mirabile) frondes
Et folia acquirit sine succo credita pinus.
Sic mala dum glomerant, & nos plus mille fatigant,
Dum foris inuadunt pugnae, atq; pauoribus intus
Mens agitata ruit, nec quo ruit, unde salubre
Expetat auxilium nouit: se robore uerbi
Erigat ætherei: solatur pectora uerbum,
Corporis instaurat uires, motuq; legentis
Versantisq; manu uigili frondescit, & altas
Elore comas tollit, sterili nec concidit herba.

Squamigeræ circum pecudes Nereia monstra,

D Significant

Significant sanctæ tumultuata incomoda uita.
Nam quamprimum humeris pulsio confedit Iesus,
Vndiq; certatim sors aspera prælia miscet,
Nosq; suis totos conata operire procellis,
Hinc atq; inde legit socios, qui uiq; doloq;
Nos aliquo saltem tentent euertere casu.
Tunc curæ subeunt, tunc anxia corda fatiscunt,
Spemq; timor pellit, uixq; ulla ex parte salutis
Auxiliq; locus relictus in orbe uidetur.
Omnia desitiunt, contra nos omnia surgunt,
Quæ modo cunq; ualent subitæ demittere morti,
Hoc genus. *Aeolidæ* uario certamine fratres
Inuadunt, requiemq; negant; ruit *Eurus* *Bois*
Sedibus, occasu *Zephyrus* contrarius, arcton
Possedit *Boreas*, uiolentaq; asperat iras
Quem madidus pluuijs contra *Notus* euolat alis:
Sic latere *Hippodates* premit omni, *Mulciber* igne
Scæuit, & in eadem tædaq; ignemq; ministrat,
Idem etiam infernis factos incudibus enses
Promit ad interitum ne desit copia nostrum,
Sic mare, sic uenti, sic & *Vulcanius* ignis
In caput & nostrum exitium iurasse uidentur.
His alia accedunt monstris monstra, horrida monstra
Scilicet inferni terror, *Stygyq;* pauores,
Dæmonis incursum, *Lethæ* spicula mortis,
Impetus errorum mentis, tentatio carnis

Omni.

Omnia quæ Christum ex humeris deponere suadent.
Sed ueluti puerum fortissimus aspicit heros,
Exq[ue] oculis nusquam amittit, solumq[ue] tuendo
A monstris se se auertit pontoq[ue] minaci:
Sic quæcunq[ue] premant aduersa, audentius ire
Mens contra illa uelit pra, nec defessa pauore
Concidat, ad Christum sed se se exterrita tollat,
Hoc duce tranquillum continget littore portum,
Blandaq[ue] pacatis capiet solatia rebus.
Interea dum dura premunt, & monstra fatigant,
Constantes animo spe tristia damna leuemus,
Euentumq[ue] Deo mandemus, scilicet illi
Meta crucis nota est, illi nostra omnia curæ,
Sic & Christoferus dum portat in æquore Christum
Non Christum se se, sed monstrum immane per undas
Ferre putat, donec constanti robore fultus
Vicit iter durum, numenq[ue] agnouit cundo,
Quod tuta nunquam agnouisset forte quiete,
Quem senior lychnum scopulosa in rupe locatus
Porrigit, est uerbum, quo nox tenebrosa fugatur,
Certaq[ue] diuinæ redeunt compendia lucis,
Molliaq[ue] attonitas pascunt solatia mentes:
Non fore nos miseros æternum, non fore noclem
Perpetuam, tenebrasq[ue] inter pontiq[ue] procellas,
Auxiliatrici nos numinis arte inuandos:
Sic modo certa fides, nec spes titubata fatiscat.

D

z

Scilicet.

Scilicet expellit tenebras, pedibusq; lucernam
Subiicit æteri uox eloquiumq; parentis.
Ipse senex Vates uatumq; oracula monstrat,
De Christo euentus quæ uera fuisse probauit.
Idem et cum signat, qui duris debita rebus
Præbeat expertus solatia: namq; malorum
Ignarus, nullis fatorum exercitus undis,
In portu semper uersatus, in æquora nunquam
Ingressus, uix ulla feret solatia ponti
Cum monstra occurrunt, mortemq; horrenda minantur
Ac uelut ille heros post tristes æquore lucas
Extimuit pauidus, pontiq; uocatus in undas
Cautius ire uiam meminit, nec fidere rebus
Tranquillis didicit, multumq; exterritus hæsit,
Assuetum quoties iter esset, inire coactus:
Sic onerata malis sanctorum pectora fatis,
Non ope, non proprio confidere robore discunt,
Expertiq; sciunt, caro quam facili impete fraudi
Succumbat, Christo nisi defendente resumat
Dilapsas animi uires, audaxq; supremi
Numinis auxilio, mala uincat iniqua ferendo
Nec uero in medijs terræ pontiq; periculis
Deficit expositos iucundi copia uictus,
Nam Deus, ut bonus est, optata petentibus offert
Munera, ieiunos pascens, potuq; salubri
Guttur a sicca rigans, dumq; esse Ecclesia morti

Proximo

*Proxima, & extremis satis certare uidetur,
Coelestum uis magna iuuat, uitamq; reportat,
Vicinae eripiens, pallentia corpora morti.
Hoc est, quod theca pisces panemq; uidetis
Includi, quibus ille famem leuat atq; repellit,
Cerulei postquam transiuit gurgitis undas.*

*Hæc sub Christoferi monstrauit imagine, quisquis
Figmenti extiterit primus mortalibus autor,
Cumq; nihil fidei pia fabula contradicat,
Sub quouis sane tolerari iudice quibit.
Hæc Caspares tibi sub tristi temporis hora
Sit cecinisse satis, qui Christi nomine latus
Magnanimis fido succurris corde Ministris.
Sit felix quodcunq; facis, Deus ipse labori
Mollior aspiet, uia quem suscepta requirit.*

[The page contains faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side.]

D4

